

16 e tref Luk 7:11-17
Västerslättskyrkan 20160911

I dag har vi temat döden och livet.

Jesus kallar sig själv: *Jag är vägen, sanningen och livet.*

Han är den som övervunnit döden genom att själv, efter sin korsdöd, på den tredje dagen uppstå från de döda.

Vi ska nu lyssna till Dagens evangelietext från Luk 7:11-17

Jesus begav till en stad som heter Nain,

Nain låg någon mil sydost om Nasaret. I samma trakt låg GT:s Shunem, där profeten Elisha enligt 2 Kung 4 gav en kvinna hennes döde son tillbaka. En berättelse som är snarlik vår gammaltestamentliga text i dag.

Hans lärjungar och mycket folk följde med honom.

Just som han närmade sig stadporten bars det ut en död. Han var ende sonen, och hans mor var änka. En stor skara människor från staden gick med henne.

Situationen är inte ovanlig. Vi blir ständigt påmind om dödens verklighet varje dag som vi i tidningarna ser de många dödsannonserna. Vi kan där se människor som avlidit i olika åldrar. Ibland är döden brutal, kommer som en blix från klar himmel och vi blir chockade över att ha mist någon som stod oss nära. Ibland kommer döden som ett svar på en bön, där en människa, mätt på livet bara önskar att få

komma hem till Gud. Många gånger kan det vara jobbigt för de anhöriga att höra när en människa längtar att få bryta upp från denna världen. Man vill så gärna behålla de nära och kära i livet.

I det här fallet kom döden som en social katastrof för den kvinna som redan var änka och som hade sitt enda framtidshopp i sin ende son, som tycks hastigt ha avlidit. En skara människor följde med för att bära den döde utanför stadporten, som var den vanliga platsen att begrava sina döda. Man kunde på långt håll höra människornas dödsklagan där de gick fram. Där vid stadporten möter sorgföljet Jesus.

När Herren såg henne fylldes han av medlidande med henne och sade: "Gråt inte."

Jesus visade medlidande med denna änka. Det är något som återkommer i de bibliska texterna om Jesus att han visade medlidande med de människor som drabbats av sjukdom, lidande och sorg. Ni kanske kommer ihåg när Lazaros dött och Jesus kommer till Betania och möter Marta och Maria i deras sorg. Då heter det att Jesus grät. Jesus delar sorgen, men han är också den som kommer med tröst. Jesus är en tröstens Gud. Paulus skriver *Välsignad är vår herre Jesu Kristi Gud och fader, barmhärtighetens fader och all trösts Gud. Han tröstar oss i alla våra svårigheter.* 2 Kor 1:3-4.

Han gick fram och rörde vid båren. Bärarna stannade, och han sade: "Unge man, jag säger dig:

Stig upp!" Då satte sig den döde upp och började tala, och Jesus överlämnade honom åt hans mor.

Tre gånger berättas det om att Jesus uppväckte döda. Han gjorde också många andra under, till den lame kunde han säga *stig upp ta din säng och gå*. Nu säger han likadant till denne döde unge man. Livets krafter strömmade från honom som själv varit med i skapelsen och som genom sitt ord skapat allt synligt såväl som osynligt. Om dem som hade bevittnat detta under heter det, *De fylldes alla av fruktan och prisade Gud och sade: "En stor profet har uppstått bland oss" och: "Gud har besökt sitt folk." Detta tal om honom spred sig i hela Judeen och landet där omkring.*

Ryktet om Jesu underverk nådde även till Johannes döparen, som i livets mörka stund funderade om Jesus verkligen var den som skulle komma. Johannes döparen hade nämligen fängslats av Herodes bara för att han tydligt och klart förkunnat Herrens Ord. Ett Ord som även drabbade Herodes. Där i fängelset grubblade Johannes döparen om det verkligen var Jesus som var den utlovade Messias. Han fick svar genom de sändebud han sände till Jesus. Jesus säger: *"Gå och berätta för Johannes vad ni har sett och hört: blinda ser, lama går, spetälska blir rena, döva hör; döda står upp och fattiga får ett glädjebud."* För Johannes var det ett evangelium att få höra vad Jesus gjort. Han kände till de gamla löftena i gamla testamentet om den Messias som skulle komma. När

han fick höra om Jesu gärningar så var det som en legitimation att Jesus var den utlovade. Det stärkte hans tro på Jesus. I den tron fick han dö, när han strax därefter blev avrättad.

Även vi kan hamna i stunder av misstro och fundera på om det verkligen håller att tro på Jesus. Då är det viktigt för oss att vi får sätta fokus på Jesus. Han som är vår frälsare och Gud. När vi vandrar i dödsskuggans dal får vi skåda ljuset Jesus.

Lärjungen Johannes fick i sin förskräckelse uppleva hur Jesus lade sin högra hand på sig och sade: *"Var inte rädd. Jag är den förste och den siste och den som lever. Jag var död, och se, jag lever i evigheters evighet, och jag har nycklarna till döden och dödsriket.* Upp 1:17-18

Gemenskapen med Jesus håller i liv och död. Paulus uttrycker det så att *vare sig han lever eller dör så hör han Jesus Kristus till.*

Vi har ett hem i himmelen, där rum väntar på oss, allt är redan klart. Jesus har betalt det dyrbara priset som det kostar att bereda rum för oss människor i himmelen, när han på korset led och dog för alla våra fel och brister och när han uppstod ifrån de döda för att öppna en väg ända in i himmelen. Det är den tro som vi får leva och dö på.